

**การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับ
สื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิด
เชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย***

The development of the learning management Thamnong model
with multimedia to promote rhyme reading skill based on
critical thinking for gifted students at the upper secondary level

อภิชัย จันทร์เกษ¹ / มาโนช ดินลานสกุล² / เมธี ดิสวัสดิ์³
Apichai Chankat¹ / Manoch Dinlanskool² / Matee Di-sawat³

^{1,2,3} หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000, ประเทศไทย
Master of Education Program in Thai Thaksin University, Songkhla 90000, Thailand

Corresponding author. Email: apichai.09@hotmail.com

Received: September 6, 2023

Revised: December 12, 2023

Accepted: December 26, 2023

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop the learning management THAMNONG model with multimedia to promote rhyme reading skill based on critical thinking, 2) compare rhyme reading skill based on critical thinking and 3) find out the reading involvement of the upper secondary level students after using THAMNONG model with multimedia to promote rhyme reading skill based on critical thinking. 20 gifted students of Woranarichaloem School, Songkhla were used as a sample, and they were selected by simple random sampling method. The instruments used were 1) learning management THAMNONG model with multimedia, 2) 5 lesson plans named rhyme reading skill based on critical thinking, which was instructed for 27 hours, 3) rhyme reading skill

*บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริม
ทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย

based on critical thinking test which was multiple choice comprising 30 questions and 4 items each, 4) assessment form of rhyme reading skill based on critical thinking and 5) assessment form of reading involvement. The data were statistically analyzed using mean, standard deviation and a t-test for dependent samples and a t-test for one sample. The findings revealed that 1) THAMNONG model with multimedia has the highest appropriateness with mean ($\bar{X}$) at 4.81 and the standard deviation (S.D) at 0.39. 2) Rhym reading skill after using THAMNONG model with multimedia was higher statistically significant at 0.01 level and 3) the reading involvement of the gifted upper secondary students after using THAMNONG model with multimedia was at the highest level with mean ($\bar{X}$) at 4.58 and the standard deviation (S.D) at 0.64

Key words: Learning management, THAMNONG model, multimedia, rhyme reading skill, critical thinking, Gifted students

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศ และ 3) เพื่อศึกษาความผูกพันในการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา จำนวน 20 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวม 27 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบประเมินและเกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านทำนองเสนาะ และแบบประเมินความผูกพันในการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.39 2) ทักษะการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความผูกพันในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.64

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG สื่อประสม ทักษะการอ่านทำนองเสนาะ คิดเชิงวิเคราะห์ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

บทนำ

วรรณคดีไทยเป็นมรดกทางภูมิปัญญาที่แสดงให้เห็นความลุ่มลึกด้านความคิดและจินตนาการของกวีในการปรุงแต่งและร้อยเรียงเสียง คำ และประโยค เพื่อสื่อสารความหมาย อารมณ์ ความรู้สึกผ่านฉันทลักษณ์รูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ โคลง ร่าย ฉันท์ กาพย์ และกลอน หรืองานกวีนิพนธ์รูปแบบอื่น ๆ ผู้เขียนย่อมอาศัยศิลปะการแต่งคำประพันธ์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินหรือเกิดความสะเทือนอารมณ์ การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ให้อ่านได้แสวงหาทั้งความรู้และความบันเทิงประกอบด้วย 2 ลักษณะ ได้แก่ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง ดังที่ Sirisomboonvej (2005) กล่าวถึงประเภทการอ่านไว้ 2 ประเภท ได้แก่ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง การอ่านในใจมีความมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจความหมายของตัวอักษร ส่วนการอ่านออกเสียงมีความมุ่งหมายเพื่อสื่อสารความหมายที่ถ่ายทอดจากตัวอักษรให้เป็นเสียงและสื่อไปยังผู้ฟัง ดังที่บรรพบุรุษได้ประดิษฐ์ลีลาท่วงทำนองบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ ผู้อ่านและผู้ฟังจึงได้รับรสแห่งความไพเราะ ชาบซึ้งและมีอารมณ์ร่วมไปกับวรรณคดีเรื่องนั้นได้อย่างดี ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ความว่า

“การแต่งกาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ หรือคำประพันธ์ร้อยกรองใด ๆ บุคคลจะรู้รสไพเราะของกวีนิพนธ์ได้ด้วยการอ่าน ฟังเสียง หรืออ่านเป็นทำนองเท่านั้น บทกวีของชนทุกชาติทุกภาษามีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกันฉะนั้น การอ่านทำนองเสนาะจึงเป็นการทำให้บทร้อยกรองหรืองานนิพนธ์ของกวีมีชีวิตจิตใจขึ้น รวมทั้งทำให้ผู้ฟังเข้าใจถึงรสและท่วงทำนองของภาษากวีอีกด้วย”

พระราชดำรัสข้างต้นสะท้อนให้เห็นความงดงามด้านภาษาผ่านการอ่านบทร้อยกรอง ซึ่งนับเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ควรค่าแก่การสืบสาน รักษา และสร้างสรรค์ไว้ในแผ่นดิน ดังที่ Khunpagde (2020) กล่าวว่า การอ่านทำนองเสนาะเป็นวิธีการออกเสียงอย่างไพเราะตามลีลาของบทร้อยกรองชนิดต่าง ๆ ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย โดยการอ่านทำนองเสนาะจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจด้วยบท โดยอาศัยการคิดเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (Chareonwongsak, 2020) เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งในความหมายของคำหรือความและเข้าถึงรสแห่งวรรณคดีกวีนิพนธ์นั้น ๆ เพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของผู้แต่งไปยังผู้อ่านได้ การอ่านทำนองเสนาะจึงเป็นการอ่านที่มีชั้นเชิง โดยอาศัยจังหวะลีลาตามชนิดของบทร้อยกรองให้มีทั้งเสียงสูง กลาง ต่ำ มีจังหวะสั้น ยาว และก่อให้เกิดความไพเราะ การอ่านทำนองเสนาะ จึงเป็นการถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดและประสบการณ์ของกวีที่ต้องอาศัยทั้ง “ศาสตร์” และ “ศิลป์” ไปพร้อม ๆ กัน

อย่างไรก็ดี แม้การอ่านทำนองเสนาะจะมีความสำคัญจนเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน และได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐาน ท 1.1 โดยให้สามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน (Ministry of Education, 2009) แต่ด้วยเหตุที่การอ่านทำนองเสนาะเป็นทักษะการอ่านที่ต้องอาศัยความชำนาญของครูผู้สอน และการถ่ายทอดวิธีการอ่านที่ถูกต้อง จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนอ่านทำนองเสนาะในปัจจุบันยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จึงทำให้สื่อต้นแบบการอ่านทำนองเสนาะเริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมขาดความชัดเจน ครูผู้สอนอาจจำเป็นต้องกล่าวไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจ

ที่คลาดเคลื่อนไปจากความจริงได้ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านการเขียน การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปความ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ พัฒนาความคิดเป็นเหตุเป็นผลและการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนให้มีการพัฒนาทักษะไปสู่ศตวรรษที่ 21 โดย Office of the Basic Education Commission (2021) ได้กำหนดนโยบายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (2561-2580) (National Strategies Preparation Act, 2017, 2019) และแผนปฏิรูปด้านการศึกษา (Independent Committee for Education Reform, 2018) กำหนดให้มียุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่ดีโดยการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาระดับพื้นฐานอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุผลสำคัญดังกล่าว Woranarichaloem Songkhla School (2022) ได้กำหนดนโยบายของโรงเรียนโดยมุ่งให้โรงเรียนเป็นสถานศึกษาชั้นนำด้านการสร้างคุณภาพผู้เรียนทุกด้าน อีกทั้ง กำหนดจุดเน้นของโรงเรียน โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความสามารถที่หลากหลาย และมาตรฐานและแนวทางการพัฒนาผู้เรียนและพัฒนางาน (Thai Language Department, 2022) ที่เน้นการส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาไทย ทั้งในด้านทักษะ การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนให้ไปสู่ความเป็นเลิศ ดังนั้น การส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน ทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานด้านการอ่านทำนองเสนาะเพื่อที่จะสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองจนสามารถเป็นต้นแบบด้านการอ่านทำนองเสนาะในสถานศึกษาได้

การออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ครูต้องไม่ใช่เพียงเป็นผู้ปฏิบัติตามทฤษฎีการศึกษาที่ผู้อื่นกำหนดเท่านั้น หากแต่ครูต้องเป็นผู้สร้างทฤษฎีจากการปฏิบัติของตนได้ด้วย Panit (2019) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้ง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องอาศัยการวิเคราะห์ สังเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เพื่อให้เกิดเป็นรูปแบบที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ (Khemmand, 2014) ดังเช่นงานวิจัยของ Homfung (2015) เรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้วิธีสังเคราะห์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่งล้วนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งสิ้น Dachakupt (2011) ฉะนั้น การส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ผู้เรียน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยมีความสนใจ คือ เทคนิค 5STEPS (QSCCS) และ SQ4R ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีผู้สนใจนำมาศึกษาพัฒนาทักษะการคิดและการอ่านเป็นจำนวนมาก ดังเช่น Dejaupt & Yindeesook (2015) Siripitakchai (2016) Naktamna (2020) ได้นำกระบวนการ 5 STEPS (QSCCS) ไปใช้ในการวิจัย อีกทั้ง Phetchaburi (2016) Hongheam (2017) Sukjaroen (2019) Uppakaradee (2022) ได้นำกระบวนการ SQ4R ไปใช้ในการวิจัยเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเช่นกัน ขณะเดียวกันผู้วิจัยยังสนใจที่จะนำสื่อประสมมาปรับใช้สำหรับการช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ ซึ่งมีผู้สนใจศึกษาและนำสื่อประสมมาใช้ในชั้นเรียนเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน ดังเช่น Puaram (2009) Keawcharoen (2013) Surinpa (2021).

วิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมานั้น สะท้อนให้เห็นว่าสามารถนำมาใช้ส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดี ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นต่างมีกระบวนการและผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5 STEPs (QSCCS) ช่วยให้ผู้เรียนตั้งคำถาม ศึกษา สร้างสรรค์ และนำเสนอผลงานสู่สาธารณชนได้ อีกทั้งวิธีการ SQ4R ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ และการใช้สื่อประสมช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ผักผ่อนทักษะการอ่านทำนองเสนาะผ่านบทเรียนในเว็บไซต์และสื่อตัวอย่างสาธิตการอ่านทำนองเสนาะที่ถูกต้องได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ขึ้นมา จากแนวคิดของวิธีการจัดการเรียนรู้และเทคนิคทั้งสามแบบข้างต้นเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม ซึ่งจะช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม โดยเริ่มต้นจากครูสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านทำนองเสนาะโดยอาศัย “ครู” เป็นต้นแบบ เพื่อให้ผู้เรียนเปิดใจเรียนรู้ ผักผ่อนพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ ผักปฏิบัติวิเคราะห์บทอ่านโดยเลือกใช้ศิลปะการอ่านมาปรับใช้โดยพิจารณาเสียง คำ และความหมาย เมื่อผู้เรียนเข้าใจตัวอย่างอย่างถ่องแท้แล้วนำไปสู่การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอผลงานโดยมีการสะท้อนหลังการอ่านเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงแก้ไขจนสามารถสร้างเครือข่ายนักเรียนที่เป็นต้นแบบการอ่านทำนองเสนาะในโรงเรียนได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรพัฒนานวัตกรรมที่ส่งเสริมความเป็นเลิศผู้เรียนเฉพาะด้านโดยมุ่งสู่การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมจะได้รับการส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนเกิดความผูกพันในการอ่าน ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมการรักการอ่านได้ อีกทั้งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการสืบสาน รักษา และสร้างสรรค์มรดกวัฒนธรรมทางภาษาไทยสืบต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความผูกพันในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศ

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความผูกพันในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมอยู่ในระดับมากที่สุด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ที่นำมาใช้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ (1) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ 5STEPS (QSCCS) (2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ SQ4R และ (3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อประสม

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5STEPS (QSCCS)

การจัดการเรียนรู้ 5STEPS (QSCCS) เริ่มต้นโดย Dejaupt & Yindeesook (2015) อีกทั้งยังมีนักการศึกษาและนักวิชาการให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ดังเช่น Sittiwong & Wongnam (2016) วิจัยเรื่องการศึกษาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 5STEPS (QSCCS) และ Siripitakchai (2016) วิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนรู้ 5STEPS เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการศึกษางานวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5STEPS (QSCCS) เป็นการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้กระตุ้นผู้เรียนและมอบหมายให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง ซึ่งขั้นตอนของ 5 STEPS (QSCCS) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม ขั้นที่ 2 ขั้นสืบค้นความรู้และสารสนเทศ ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างองค์ความรู้ ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสารและนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ และขั้นที่ 5 ขั้นบริการสังคมและจิตสาธารณะ ขั้นตอนดังกล่าวเป็นขั้นตอนเชิงสาเหตุและผลลัพธ์ มุ่งเน้นกระบวนการคิดขั้นสูงด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เมื่อผู้วิจัยสังเคราะห์ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 5STEPS (QSCCS) สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งจะเห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5 STEPS (QSCCS) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงด้วยการตั้งคำถาม ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง สามารถสื่อสารความรู้ ความคิด และนำความรู้ที่ได้ไปบริการสังคม

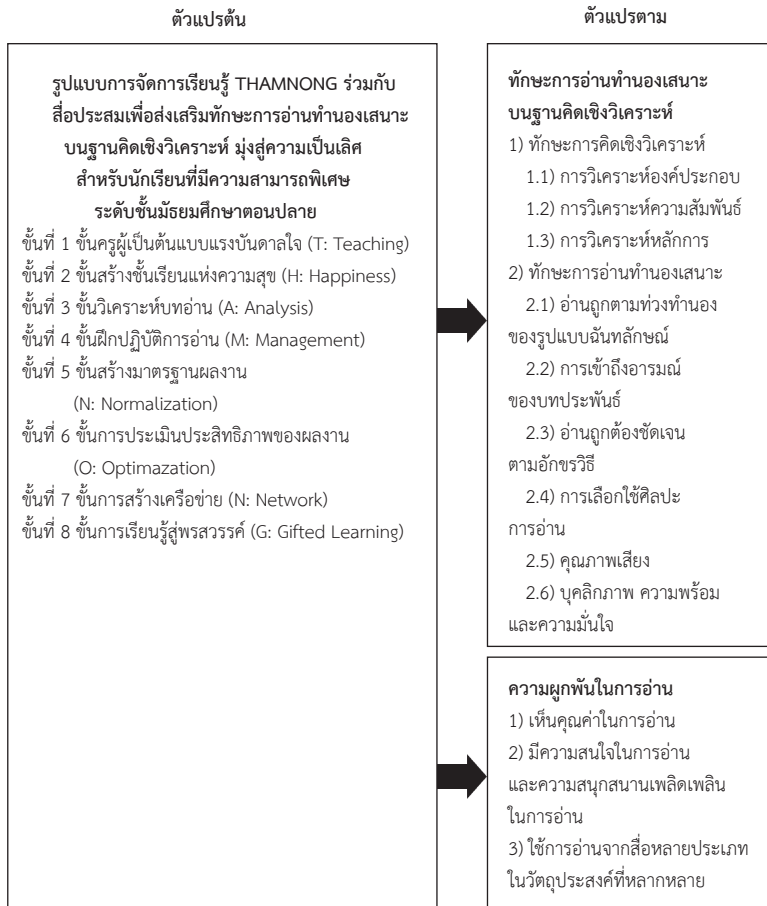
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ SQ4R

การจัดการเรียนรู้ SQ4R เริ่มต้นโดย Pauk (1984) ต่อมาได้มีนักวิชาการ นักการศึกษาให้ความสนใจนำไปศึกษาและปรับปรุงประยุกต์ใช้จำนวนมาก ดังเช่น Inudom (2019) วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม Chayatawat (2020) วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 Foojai (2020) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ทางความหมาย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ Uppakaradee (2022) เขียนบทความวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ UPPA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดสงขลา จากการศึกษางานวิจัยพบว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้ SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านในหลาย ๆ ลักษณะ เช่น การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเทคนิคการจัดการเรียนรู้ SQ4R ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 Survey, ขั้นที่ 2 Question, ขั้นที่ 3 Read, ขั้นที่ 4 Record, ขั้นที่ 5 Recite และขั้นที่ 6 Reflect ทั้งนี้ เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ SQ4R สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งจะเห็นว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้ SQ4R ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ และสามารถนำไปสู่การวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ยิ่งขึ้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อประสม

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อประสม มีนักวิจัย นักการศึกษาให้ความสนใจในการศึกษาและปรับปรุงประยุกต์มาอย่างต่อเนื่อง ดังเช่น Puaram (2009) วิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนสื่อประสมเพื่อเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะและ Keawcharoen (2013) วิจัยเรื่อง การใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการศึกษางานวิจัยพบว่าสื่อประสมเป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้อะไรต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เมื่อผู้วิจัยสังเคราะห์ผลการวิจัยพบว่าสื่อประสมที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้น สื่อประสม จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา จำนวน 60 คน โดยอาศัยเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติของประชากร ดังนี้

- 1) อ่านออกเสียงตามอักขรวิธีภาษาไทยชัดเจน
- 2) เข้าใจรูปแบบทำนองของบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ
- 3) มีผลคะแนนการทดสอบท่องบทอาขยานภาษาไทย ในระดับดีมากขึ้นไป
- 4) เข้าใจบทอ่านในระดับที่สามารถสื่อสารเรื่องราวได้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวรรณเรณู จังหวัดสงขลา จำนวน 20 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 แผน รวม 27 ชั่วโมง ดังนี้
 - 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กลอนกาพย์ขับขานทำนอง จำนวน 5 ชั่วโมง
 - 2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ครรลองเสนาะลีลาภาพย์ จำนวน 5 ชั่วโมง
 - 2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โคลงสี่สุภาพระดับภรณ์ จำนวน 5 ชั่วโมง
 - 2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 วรรณวิจารณ์ไพเราะร้าย จำนวน 5 ชั่วโมง
 - 2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ขวณฉยทำนองฉันท จำนวน 5 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ เป็นแบบทดสอบรูปแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้ระยะเวลาในการทดสอบ 60 นาที ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.25-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.22-0.88 โดยแบบทดสอบทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83
4. แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านทำนองเสนาะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 และค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (RAI) มีค่าเท่ากับ 0.97
5. แบบประเมินความผูกพันในการอ่าน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ก่อนเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที พร้อมตรวจให้คะแนน และการประเมินการอ่านทำนองเสนาะจากบทอาขยานภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 (ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย) บทหลักจำนวน 7 เรื่อง โดยผู้วิจัยสุ่มจับสลากมาทดสอบจำนวน 1 เรื่อง โดยอาศัยการประเมินการอ่านทำนองเสนาะตามเกณฑ์การประเมิน

2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน รวมเวลา 27 ชั่วโมง

3. หลังทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน ทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที พร้อมตรวจให้คะแนน และประเมินการอ่านทำนองเสนาะจากทออาขยานภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 (ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย) บทหลักจำนวน 7 เรื่อง โดยผู้วิจัยสุ่มจับสลากมาทดสอบจำนวน 1 เรื่อง โดยอาศัยการประเมินการอ่านทำนองเสนาะตามเกณฑ์การประเมิน และให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความผูกพันในการอ่าน

4. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และทักษะการอ่านทำนองเสนาะโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าพัฒนา และ t-test Dependent

3. การวิเคราะห์ความผูกพันในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

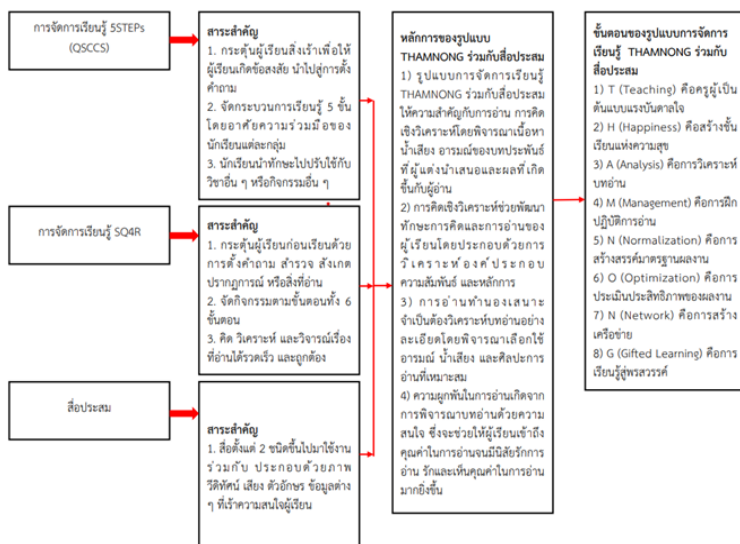
1. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.39 ซึ่งประกอบด้วย 6 ประการ ดังนี้

1.1 หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหลักการ 4 ประการ คือ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมให้ความสำคัญกับการอ่าน การคิดเชิงวิเคราะห์โดยพิจารณาเนื้อหา น้ำเสียง อารมณ์ของบทประพันธ์ที่ผู้แต่งนำเสนอและผลที่เกิดขึ้นกับผู้อ่าน 2) การคิดเชิงวิเคราะห์ช่วยพัฒนาทักษะการคิดและการอ่านของผู้เรียน โดยประกอบด้วยการวิเคราะห์องค์

ประกอบ ความสัมพันธ์ และหลักการ 3) การอ่านทำนองเสนาะจำเป็นต้องวิเคราะห์บทอ่านอย่างละเอียด โดยพิจารณาเลือกใช้อารมณ์ น้ำเสียง และศิลปะการอ่านที่เหมาะสม และ 4) ความผูกพันในการอ่านเกิดจากการพิจารณาบทอ่านด้วยความสนใจ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงคุณค่าในการอ่านจนมีนิสัยรักการอ่าน รัก และเห็นคุณค่าในการอ่านมากยิ่งขึ้น

1.2 โมโนทัศน์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม

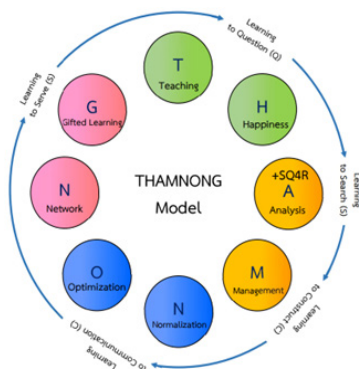

ภาพที่ 2 โมโนทัศน์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม

1.3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือ 1) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อสร้างความผูกพันในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นครูผู้เป็นต้นแบบแรงบันดาลใจ (Teaching) ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างชั้นเรียนแห่งความสุข (Happiness) ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์บทอ่าน (Analysis) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1) ขั้นสำรวจบทอ่าน (Survey) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนอ่านบทอ่านที่ครูเตรียมไว้ให้อย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจบทอ่าน หาจุดหรือประเด็นสำคัญ และพิจารณาประเด็นที่จะตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน 2) ขั้นตั้งคำถาม (Question) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยหลักการตั้งคำถาม 5W1H ได้แก่ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำมา และอย่างไร 3) ขั้นอ่าน (Read) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนอ่านบทอ่านอย่างละเอียดซ้ำ ๆ ในขณะที่ตัวกับผู้เรียนจะต้องหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้ 4) ขั้นบันทึก (Record) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเขียนคำตอบของประเด็นต่าง ๆ แล้วจดบันทึก

ลงในสมุด 5) ขั้นสรุปใจความสำคัญ (Recite) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้สรุปความคิดจากการค้นหาคำตอบ โดยใช้ภาษาของตนเองและสามารถวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของการคิดเชิงวิเคราะห์ และ 6) ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็น ในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกปฏิบัติการอ่าน (Management) ขั้นที่ 5 ขั้นสร้างสรรค์มาตรฐานผลงาน (Normalization) ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินประสิทธิภาพผลงาน (Optimization) ขั้นที่ 7 ขั้นการสร้างเครือข่าย (Network) และขั้นที่ 8 ขั้นการเรียนรู้สู่พรสวรรค์ (Gifted Learning)

ภาพที่ 3 ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม

1.5 การวัดและประเมินผล คือการประเมินทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์จากแบบทดสอบ วัดทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ การประเมินทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์จากแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ และการประเมิน ความผูกพันในการอ่านของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม

1.6 ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังการจัด การเรียนรู้ ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และทักษะการอ่านทำนองเสนาะ ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

การคิดเชิงวิเคราะห์	คะแนน เต็ม	คะแนนก่อนเรียน ($\bar{X}$)	S.D.	คะแนนหลังเรียน ($\bar{X}$)	S.D.	ค่าเฉลี่ย ของผลต่าง	t
วิเคราะห์องค์ประกอบ	10	6.25	1.21	7.90	0.55	1.65	8.432**
วิเคราะห์ความสัมพันธ์	10	5.20	1.61	6.85	0.93	1.65	5.472**
วิเคราะห์หลักการ	10	5.75	1.74	7.55	1.35	1.80	6.493**
รวม	30	17.20	2.58	22.30	1.83	5.10	15.759**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ก่อน-หลังการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ทักษะย่อย ได้แก่ วิเคราะห์องค์ประกอบ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 6.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.21 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 7.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 5.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.61 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 6.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.93 และการวิเคราะห์หลักการ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 5.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.74 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 7.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.35 และเมื่อพิจารณาการคิดเชิงวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ก่อนจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 17.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.58 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 22.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.83 ค่าเฉลี่ยของผลต่างก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 5.10 เมื่อนำทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบโดยใช้ค่า t-test Dependent พบว่าทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยที่ค่า t เท่ากับ 15.759 ดังนั้น คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมสามารถส่งเสริมทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 เปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

การอ่านทำนองเสนาะ	คะแนน	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		ค่าเฉลี่ย ของผลต่าง	t
	เต็ม	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
1. อ่านถูกต้องตาม ท่วงทำนองของรูปแบบ ฉันทลักษณ์	4	2.95	0.94	3.55	0.60	0.60	4.485**
2. การเข้าถึงอารมณ์ ของบทประพันธ์	4	2.55	0.76	3.00	0.46	0.45	3.327**
3. อ่านถูกต้องชัดเจน ตามอักขรวิธี	4	2.55	0.51	2.95	0.39	0.40	3.559**
4. การเลือกใช้ศิลปะ การอ่าน	4	2.30	0.57	2.75	0.64	0.45	2.932**
5. คุณภาพเสียง	2	1.55	0.51	2.00	0.00	0.45	3.943**
6. บุคลิกภาพ ความพร้อม และความมั่นใจ	2	1.60	0.50	2.00	0.00	0.40	3.559**
รวม	20	13.50	2.44	16.25	1.55	2.75	8.966**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) อ่านถูกต้องตามท่วงทำนองของรูปแบบฉันทลักษณ์ (2) การเข้าถึงอารมณ์ของบทประพันธ์ (3) อ่านถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธี (4) การเลือกใช้ศิลปะการอ่าน (5) คุณภาพเสียง และ (6) บุคลิกภาพ ความพร้อม และความมั่นใจ โดยนำเสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม ในองค์ประกอบที่กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการมากที่สุดและน้อยที่สุด ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านทำนองเสนาะพบว่า องค์ประกอบที่นักเรียนมีพัฒนาการมากที่สุด คือ คุณภาพเสียง มีค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 2.00 S.D. = 0.00) สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 1.55 S.D. = 0.51) รองลงมาคือบุคลิกภาพ ความพร้อม และความมั่นใจ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 2.00 S.D. = 0.00) สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 1.60 S.D. = 0.50) รองลงมาคืออ่านถูกต้องตามท่วงทำนองของรูปแบบฉันทลักษณ์ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 3.55 S.D. = 0.60) สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 2.95 S.D. = 0.95) รองลงมาคือการเข้าถึงอารมณ์ของบทประพันธ์ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 3.00 S.D. = 0.46) สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 2.55 S.D. = 0.76) รองลงมาคือ

อ่านถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธีมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 2.95$ S.D. = 0.39) สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.55$ S.D. = 0.51) และองค์ประกอบที่ผู้เรียนมีพัฒนาการน้อยสุดคือ การเลือกใช้ศิลปะการอ่าน มีค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 2.75$ S.D. = 0.64) สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.30$ S.D. = 0.57) และเมื่อพิจารณาทักษะการอ่านทำนองเสนาะในภาพรวมพบว่าทักษะการอ่านทำนองเสนาะก่อนจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 13.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.44 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.55 ค่าเฉลี่ยของผลต่างก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 2.75 เมื่อนำทักษะการอ่านทำนองเสนาะก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบโดยใช้ค่า t test Dependent พบว่าทักษะการอ่านทำนองเสนาะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยที่ค่า t เท่ากับ 8.966 ดังนั้น คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมสามารถส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะ โดยสามารถอาศัยการคิดวิเคราะห์ตัวบทเลือกศิลปะการอ่านมาปรับใช้ให้เข้ากับอารมณ์ ความในบท และสื่อสารเสียงไปยังผู้ฟังได้อย่างเหมาะสม

3. ผลการศึกษาความผูกพันในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความผูกพันในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ที่	กรอบการประเมินความผูกพันในการอ่าน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	เห็นคุณค่าในการอ่าน	4.75	0.55	เกิดความผูกพัน ในการอ่านระดับมากที่สุด
2	มีความสนใจในการอ่านและ สนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน	4.54	0.66	เกิดความผูกพัน ในการอ่านระดับมากที่สุด
3	ใช้การอ่านจากสื่อหลายประเภท ในวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย	4.47	0.69	เกิดความผูกพัน ในการอ่านระดับมาก
	รวมคะแนนเฉลี่ย	4.58	0.64	เกิดความผูกพันในการอ่าน ระดับมากที่สุดมากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าความผูกพันในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศ จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนพฤติกรรมความผูกพันในการอ่านตามกรอบการประเมินความผูกพันในการอ่าน ด้านเห็นคุณค่าในการอ่าน โดยเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55 ซึ่งนักเรียนเกิดความผูกพันในการอ่านระดับมากที่สุด ด้านมีความสนใจในการอ่านและสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน โดยเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.66 ซึ่งนักเรียนเกิดความผูกพันในการอ่านระดับมากที่สุด ด้านใช้

การอ่านจากสื่อหลายประเภทในวัดอุประสงคที่หลายหลาย โดยเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.69 ซึ่งนักเรียนเกิดความผูกพันในการอ่านระดับมาก และคะแนนความผูกพันในการอ่านตามกรอบการประเมินความผูกพันในการอ่านโดยรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.64 ซึ่งนักเรียนเกิดความผูกพันในการอ่านระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น และยังไม่มีการวิชาการใดนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้อภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้โดยเชื่อมโยงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5STEPS (QSCCS) เทคนิค SQ4R และการใช้สื่อประสม ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้และสามารถนำไปใช้ในการจัด การเรียนรู้ได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.39 ดังจะเห็นว่องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) มิโนทัศน์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม 3) วัดอุประสงคของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดและประเมินผล และ 6) ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้อง สัมพันธ์ และต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ Dachakupt (2011) และ Khemmand (2014) ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งคำนึงถึงแนวคิดทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง ทั้งยังต้องจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Homfung (2015) ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนวรรณคดีไทย โดยประยุกต์ใช้วิธีสังคีตเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณ์และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และงานวิจัยของ Kongwiji (2021) ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีศิลปะโดยใช้ทฤษฎีรสและกระบวนการอ่านวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะและความผูกพันในการอ่านของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต พบว่ารูปแบบการสอนที่ได้รับการพัฒนาขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน และพัฒนามาจากข้อมูลพื้นฐาน หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในทางวิชาการ โดยเฉพาะในด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งจะต้องอาศัยการทำความเข้าใจตัวบท ซึ่งผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการคิดขั้นสูงสำหรับการตั้งคำถาม ค้นหา คำตอบ บูรณาการกับการฝึกปฏิบัติการอ่านทำนองเสนาะ เพื่อเลือกใช้ศิลปะการอ่านมาปรับประยุกต์กับการวิเคราะห์บทอ่านได้เหมาะสม จึงทำให้เห็นว่าการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมสามารถนำไปใช้กับการส่งเสริมความเป็นเลิศ

ผู้เรียนในด้านการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห้มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห้ และทักษะการอ่านทำนองเสนาะ ดังนี้

2.1 ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห้มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่าคะแนนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและท้าทายความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีการนำเสนอสื่อประสมมาประกอบการฝึกฝนทักษะช่วยดึงศักยภาพผู้เรียนออกมาได้ดีที่สุด ขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณากระบวนการจัดการเรียนรู้จะเห็นว่าขั้นตอนที่ 1 ครูผู้เป็นต้นแบบแรงบันดาลใจ และขั้นตอนที่ 2 สร้างชั้นเรียนแห่งความสุข ช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งเกิดจากความสงสัย นำมาสู่การตั้งคำถามที่หลากหลาย เช่น เหตุใดเราจึงต้องอ่านทำนองเสนาะ อ่านทำนองเสนาะสำคัญอย่างไร ทำอย่างไร “บทร้อยกรอง” ซึ่งผู้สอนมีบทบาทในฐานะผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าคิด และลงมือทำ นำมาสู่การเห็นคุณค่าในตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Dejajupt & Yindeesook (2015) ที่กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ 5STEPS (QSCCS) ในขั้นตอนการเรียนรู้ การตั้งคำถาม (Learning to Question) ว่าเป็นขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระหายใคร่รู้ ซึ่งจะต้องอาศัยการทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ใหม่ โดยครูมีบทบาทในการนำเสนอสิ่งที่เราที่แตกต่างกันไป อีกทั้งผู้วิจัยยังได้นำขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์บทอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิภาษ วิเคราะห์ วิพากษ์ และวิจารณ์วรรณคดีที่อ่านได้อย่างลุ่มลึกยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนพิจารณาบทอ่านตามองค์ประกอบการคิดเชิงวิเคราะห์ 3 ด้าน ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ และหลักการ ตลอดจนสามารถเลือกใช้ศิลปะการอ่านลักษณะต่าง ๆ มาปรับใช้สำหรับการสื่อสารอารมณ์บทอ่านไปยังผู้ฟังได้ ผลลัพธ์ดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sittiwong & Wongnam (2016) ศึกษาเรื่องการศึกษากิจการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ 5STEPS (QSCCS) ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวมีผลการศึกษาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาในด้านทักษะการคิดเชิงวิเคราะห้พบว่ากระบวนการขั้นวิเคราะห์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์บทอ่านได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chayatawat (2020) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Uppakaradee (2022) ที่ได้เขียนบทความวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ UPPA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชวู จังหวัดสงขลา ซึ่งจะเห็นว่าวัตรกรรมการพัฒนาทักษะ

การอ่านมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า ขั้นตอนการวิเคราะห์บทอ่านและขั้นฝึกปฏิบัติจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์มากที่สุด โดยเฉพาะการวิเคราะห์องค์ประกอบ กล่าวคือการใช้ผู้เรียนสามารถเข้าใจหลักการอ่าน ทำนอง อันหลักชัย และศิลปะการอ่านได้อย่างถ่องแท้ จะสามารถนำความเข้าใจเหล่านั้นมาปรับใช้สำหรับการอ่านในขั้นการฝึกปฏิบัติและการขั้นตอนการนำเสนอผลงานได้อย่างดีและเหมาะสม ซึ่งหากผู้เรียนไม่มีความเข้าใจในหลักการการอ่านทำนองเสนาะ และบทอ่านที่ถูกต้อง ก็ไม่สามารถสื่อสารอารมณ์ น่าเสียง และความรู้สึกที่อยู่ในตัวบทออกมาเป็นเสียงอ่านได้ ด้วยเหตุนี้ จึงสะท้อนให้เห็นทักษะ การคิดเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนที่สูงขึ้น

2.2 ทักษะการอ่านทำนองเสนาะโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์มุ่งสู่ความเป็นเลิศสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดลำดับอย่างเป็นระบบ และมีการใช้สื่อประสมมาประกอบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะการอ่านได้ตลอดเวลา อีกทั้งจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างล้วนมีพื้นฐานในด้านกาอ่านทำนองเสนาะโดยเฉพาะในด้านการใช้เสียงที่ดีในระดับหนึ่งซึ่งจะสามารถส่งเสริมศักยภาพสู่ความเป็นเลิศได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Khunpagde (2020) และ Boonjub (1995) กล่าวถึงคุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งของผู้อ่านทำนองเสนาะคือเสียงดี กังวาน ทั้งยังมีความดัง ห้วนแหลม อัตราเร็วเหมาะสม มีพลัง เป็นธรรมชาติ ฟังสบาย เมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้มาใช้ในการส่งเสริมความเป็นเลิศ จะเห็นว่าตัวบทที่นำมาใช้อ่านทำนองเสนาะเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือบทอาขยานบทหลัก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นบทอ่านที่ผู้เรียนคุ้นเคย รวมทั้งการลำดับบทเรียนในการเรียนรู้เริ่มจากระดับง่ายไปสู่ยาก กล่าวคือกระบวนการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 บทเรียน ได้แก่ 1) กลอนกาพย์ที่ซับซ้อนทำนอง 2) ครอลงเสนาะลีลาภาพย 3) โคลงสี่สุภาพระดับกรรม 4) วรรณวินนีไพเราะร้าย และ 5) ขวณฉยทำนองฉันท โดยในแต่ละบทเรียนผู้เรียนจะได้ฝึกฝนบทเรียนละ 5 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วยการเรียนรู้หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ฝึกวิเคราะห์บทอ่าน และนำไปสู่การฝึกฝน ปฏิบัติทักษะ สื่อสาร นำเสนอ และแลกเปลี่ยนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Surinpa (2021) ศึกษาเรื่องจัดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ซึ่งมีทักษะการอ่านทำนองเสนาะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าประเด็นการอ่านถูกต้องตามท่วงทำนองของรูปแบบต้นหลักชัยเป็นประเด็นที่ผู้เรียนมีพัฒนาการมากที่สุด เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาขึ้น โดยเฉพาะในการขั้นตอนที่เน้นกระบวนการปฏิบัติ คือ ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกปฏิบัติกาอ่าน ขั้นที่ 5 ขั้นสร้างสรรค์มาตราฐานผลงาน ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินประสิทธิภาพผลงาน ขั้นที่ 7 ขั้นการสร้างเครือข่าย และขั้นที่ 8 ขั้นการเรียนรู้สู่พรสวรรค์ ผู้เรียนต่างมีความเข้าใจและความถนัดในคำประพันธ์แต่ละชนิดต่างกัน ดังนั้นการที่ผู้เรียนที่มีใจรักในการอ่านทำนองเสนาะได้รวมกลุ่มกันจะสร้างเครือข่ายช่วยเหลือ ช่วยฝึกซ้อมซึ่งกันและกันจนสามารถเป็นตัวแทนในการเป็นต้นแบบของการอ่านทำนองเสนาะให้แก่เพื่อนนักเรียน (ผู้ช่วยครู) และสามารถนำทักษะที่ได้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการแสดงผลงานด้านการอ่านทำนองเสนาะในโอกาสต่าง ๆ ทั้งภายใน

และภายนอกสถานศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม จึงช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ฝึกปฏิบัติทักษะให้เกิดความชำนาญมากขึ้น อีกทั้งผู้เรียน และผู้สอน ยังได้แสดงความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุง พัฒนาทักษะของผู้เรียนแต่ละคนให้ดียิ่งขึ้น

3. ผลการศึกษาความผูกพันในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยภาพรวมนักเรียนเกิดความผูกพันในการอ่านระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.64 เนื่องจากความผูกพันในการอ่านเป็นเรื่องของความรู้สึทางจิตใจของผู้เรียนเมื่อได้อ่านเรื่องราวใด ๆ ที่ตนเองสนใจ ผู้ที่เกิดความผูกพันในการอ่านย่อมสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์หรือทักษะการอ่านที่เกิดจากการกระทำของตนเอง ดังจะเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมมุ่งให้ผู้เรียนได้เปิดใจ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เมื่อผู้เรียนได้เปิดใจเรียนรู้แล้วย่อมนำไปสู่ความกระหายใคร่รู้ และความต้องการจะฝึกปฏิบัติ โดยผู้สอนทำหน้าที่กำกับการเรียนรู้ของผู้เรียนรายบุคคล และรายกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียนกล้าถามและกล้าตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kongwijit (2021) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการสอนอ่านอย่างมีศิลปะโดยใช้ทฤษฎีรสและกระบวนการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะและความผูกพันในการอ่านของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความผูกพันในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น การพิจารณาบทอ่านอย่างละเอียด และใส่ใจ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การให้ผู้เรียนได้ประเมินการอ่านตนเอง การเสริมสร้างกำลังใจ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าพฤติกรรมความผูกพันในการอ่านที่เป็นจริงมากที่สุดคือ เห็นคุณค่าในการอ่าน เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในการเขียนวรรณคดี รวมทั้งเลือกใช้ศิลปะการอ่านมาปรับใช้ให้เข้ากับอารมณ์ของบทอ่าน และเลือกใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับอารมณ์บทอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพในการอ่านมากยิ่งขึ้น ในส่วนพฤติกรรมความผูกพันในการอ่านที่มีพฤติกรรมเป็นจริงลดน้อยลงมาคือใช้การอ่านจากสื่อหลายประเภทในวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาคือบทอาขยานภาษาไทย (บทหลัก) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งไม่สามารถให้ผู้เรียนได้เลือกบทอ่านที่ตนเองสนใจมาฝึกพัฒนาในช่วงเวลาของการทำวิจัยได้ ความหลากหลายของสื่อจึงอาจลดน้อยลงตามขอบเขตของข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจหลักการอ่านและสัญลักษณ์หรืออักษรย่อที่ใช้สำหรับการเลือกใช้ศิลปะการอ่านทำนองเสนาะเพื่อให้เกิดความเข้าใจเป็นเบื้องต้นก่อนการจัดการเรียนรู้

1.2 การสร้างสื่อประสมสำหรับประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ควรใช้ภาพ แสง สี และเสียงที่สร้างความสนใจผู้เรียน รวมทั้งควรมีใบกิจกรรมในรูปแบบออนไลน์เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

1.3 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมไปปรับใช้กับการอ่าน คำประพันธ์ชนิดอื่น ๆ นอกเหนือจากผู้วิจัยกำหนด เช่น ภาพยนตร์ ภาพสไลด์ ภาพวาด ภาพถ่าย หรือฉันทน์ชนิดต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลีลาของคำประพันธ์แต่ละชนิดมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสมไปใช้ในศาสตร์และศิลป์ในด้านสุนทรียภาพอื่น ๆ เช่น การขับร้องเพลงไทยเดิม การขับร้องเพลงไทยลูกทุ่ง การขับร้องเพลงไทยลูกกรุง หรือเพลงอื่น ๆ เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์บทเพลงก่อนเลือกศิลปะการขับร้องมาปรับใช้ก่อนที่จะสื่อสารกระแสเสียงไปยังผู้ฟังหรือผู้ชมได้อย่างไพเราะ

2.2 ควรเปรียบเทียบทักษะการอ่านทำนองเสนาะบนฐานคิดเชิงวิเคราะห์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ THAMNONG ร่วมกับสื่อประสม กับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการ เทคนิค หรือสื่อการสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น เปรียบเทียบกับการสอนที่เน้นการปฏิบัติ การสอนแบบ 4 MAT การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เป็นต้น

References

- Boonjub, W. (1995). **The development of reading aloud and melodic reading skills.** Bangkok: The Fine Arts Department. (In Thai)
- Chareonwongsak, K. (2020). **Analytical thinking.** Bangkok: Success Media. (In Thai)
- Chayatawat, N. (2020). **The Development of analytical reading ability in literary entitled Nirat Phu Khao Thong by using SQ4R Method with graphic organizers for grade 8 Students** (Master's thesis). Silpakorn University. (In Thai)
- Dachakupt, P. (2011). **Child Center Learning.** Bangkok: He Master Group Management.
- Dejakupt, P. & Yindeesook, P. (2015). **Learning Management in the 21st Century. (2nd Ed.).** Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Foojai, N. (2020). The Development of Instructional Model Based on SQ4R Teaching Method and Semantic Mapping on Enhancing Analytical Reading Ability on Literature for Grade 7 Students. *CMU Journal of Education*, 4 (2), 31-44. (In Thai)

Homfung, C. (2015). The development of an instructional model by applying the four noble truths to enhance critical reading and creative problem solving abilities of undergraduate students. **E-Journal, Slipakorn University**, **8** (2), 1313-1326. (In Thai)

Hongheam, C. (2017). The development of analytical reading ability of grade 8 students by using SQ4R method and mind mapping technique. **E-Journal, Silpakorn University**, **10** (3), 347-362. (In Thai)

Independent Committee for Education Reform. (2018). **National Education Reform Plan**. Bangkok: Office of the Education Council. (In Thai)

Inudom, C. (2019). The development of reading comprehension ability of grade 7 students by using sq4r technique and power question. **Humanities, Social Sciences, and Arts**, **12** (4), 195-212. (In Thai)

Khemmand, T. (2014). **Pedagogical science: knowledge for effective learning process management (18th ed.)**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)

Keawcharoen, S. (2013). A use of multimedia for developing Thai verse chanting skills of grade 7 students. **Veridian E-Journal**, **6** (2), 1-13. (In Thai)

Khunpagde, N. (2020). **Reading Thai poetry** (2nd ed.). Bangkok: P.M.S. FOUNDATION. (In Thai)

Kongwijit, P. (2021). Development of an art reading instructional model by using the rasa theory and the analytical reading process to promote the rhythm reading ability and reading engagement of undergraduate students. **Suthiparithat Journal**, **35** (4), 1-18. (In Thai)

Ministry of Education. (2009). **The documentary for the basic education curriculum A.D. 2008**. Bangkok: The Federation of Savings and Credit Cooperative of Thailand. (in Thai)

Naktamna, Y. (2020). Creative Music Club Activity on The Concept of GPAS 5 Steps to Develop Creative Thinking Skills For Students In Secondary School. **Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Sciences)**, **10** (3), 1-18. (In Thai)

National Strategies Preparation Act. (2019). **Thai government gazette**, Vol. 134, Ch. 79 A.

Office of the Basic Education Commission. (2021). **Announcement of the Office of the Basic Education Commission on Policy and Emphasis of the Office of the Basic Education Commission for the fiscal year 2023**. Bangkok: Office of the Basic Education Commission. (In Thai)

Panit, W. (2019). **Survey to change teachers**. Bangkok: The Siam Commercial Foundation. (In Thai)

Pauk, W. (1984). **The new SQ4R**. *Journal Reading World*, 23 (3),274-275. (In Thai)

Phanprom, S. (2019). The development of an instructional model based on metacognitive reading strategies and scaffolding to enhance analytical reading ability for upper secondary students. *Journal of Education Naresuan University*, 21 (3), 299-312. (In Thai)

Phetchaburi, P. (2016). **A study of the effects of using sq4r teaching method with analogy technique for reading comprehension skills of students in the sixth grade edu -research reports**. Bangkok: Chulalongkorn University.

Puaram, K. (2009). **Development of Multimedia Lessons for Developing Thai Verse Chanting Skills Kap Hae Rua of Prince Dhammathibet** (Master's thesis, Chulalongkorn University). Retrieved from <https://tdc.thailis.or.th/tdc/basic.php>. (In Thai)

Siripitakchai, S. (2016). The development of a learning model based on a task-based learning approach using local tourist attractions to enhance English speaking skills for the grade 10. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 13 (1), 66-80. (In Thai)

Sirisomboonvej, P. (2005). **Literary melodies: the art of reading for Thai teachers**. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University. (In Thai)

Sittiwong, T. & Wongnam, T. (2016). Studying of 5-step learning process (QSCCS) for master's degree students in educational technology and communications program, faculty of education, Naresuan University. *Journal of Education Naresuan University*, 8 (4), 86-98. (In Thai)

- Sukjaroen, S. (2019). The development of learning achievement in critical reading of grade 5 students using SQ4R techniques with lower Esan literatures. **Journal of Graduate School, Pitchayatat**, 14 (3), 163-169. (In Thai)
- Surinpa, Y. (2021). Teaching kit to develop poetry reading aloud by using contemporary. Thai music rhythms for the grade 8 students in Namuenpittthayakhom School, Namuen District, Nan Province. **Journal of the Academic Sustainable Development**, 3 (1), 16-29. (In Thai)
- Thai Language Department. (2022). **Standards and guidelines for the development of learners and development of Thai Language Department Woranarichaloem Songkhla School**. Songkhla: Woranarichaloem Songkhla School. (In Thai)
- Thammajak, O. (2022). The development of rhythm of prose skills on karaoke application for professional teachers of Thai language students, faculty of education, Chaiyaphum Rajabhat University. **Journal of MCU Ubon Review**, 7 (2), 983-1000. (In Thai)
- Uppakaradee, Y. (2022). Developing Reading Comprehension and Creative Writing Skills by Using The UPPA Learning Management Model for 8th Grade Students in Class 2/5 at Mahavajiravudh School, Songkhla Province. Ramkhamhaeng University **Journal: Faculty of Education (Humanities and Social Sciences)**, 3 (2), 58-74. (In Thai)
- Woranarichaloem Songkhla School. (2022). **Action plan for fiscal year 2022**. Songkhla : Budgeting And Planning Woranarichaloem Songkhla School. (In Thai)

